

ת"פ 10995/07/17 - מדינת ישראל נגד עמאד גאבר (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

17 יולי 2017

ת"פ 10995-07-17 מדינת ישראל נ' גאבר(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד כרמית כהן

נגד

עמאד גאבר (עציר) - בעצמו

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד אדיר בן לולו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם, הנני מרשיע אותו בכניסה לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה והודעה היום כ"ג תמוז תשע"ז, 17/07/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין. על-פי המתואר בכתב האישום שהה הנאשם ביום 4.7.2017, על כביש 80 וזאת מבלי שיש ברשותו אישור שהייה או כניסה כדין.

במעשיו האמורים לעיל פגע הנאשם בערכים המוגנים של ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה והסדרת שוק העבודה. בעקיפין יש בכניסתו של הנאשם לישראל, שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגיעה בביטחונו של הציבור ולו ברמה הפוטנציאלית. בהקשר לכך ר' דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 3677/13

עמוד 1

מוחמד אלהרוש נ' מ"י (9.12.14) (להלן: "אלהרוש"):

מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה.

בעניין אלהרוש הכיר בית-המשפט בכך שמצב ביטחוני עשוי להשפיע על העונש שייגזר על הנאשם:

מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון.

על ההחמרה המתבקשת נוכח המצב הביטחוני הרעוע, ר' נימוקיו של בית-המשפט, בין היתר בת"פ 44226-11-15, בת"פ 3939-12-15 ובת"פ 65591-11-15; וכן בעפ"ג 62917-10-15, בעפ"ג 46537-10-15, בעפ"ג 63731-10-15, בעפ"ג 62917-10-15 ובעפ"ג 57021-10-15, פסקאות 13-14, לרבות הפסיקה המצוטטת שם. נימוקים אלו יפים גם לעניינו של הנאשם שבפניי, בהבחנה המתבקשת.

אכן, לשמחת כולם השתפר המצב הביטחוני מאז ניתנו אותם גזרי-דין שאליהם הפנה בית-המשפט, וכנגזר מכך יש מקום לקבוע מתחום עונש שונה במעט. לצד האמור לעיל, אין בידי בית-המשפט לקבל הטענה כי השיפור במצב הביטחוני הינו כזה המצדיק התעלמות מרכיב זה ומשיקולי הרתעת היחיד בקביעת מתחם העונש ההולם. לדאבונו, גם כיום אנו עדים באופן תדיר לפיגועים שונים, המבוצעים בתחומי הקו הירוק ומחוצה לו, ואין לומר כי הארץ תשקוט ארבעים שנה ואף לא קרוב לכך.

יתר על כן, וכפי שצוטט לעיל בעניין אלהרוש, הענישה בנוגע לעבירת השב"ח יכול ותשתנה אף מאזור לאזור. בענייננו, וכידיעה שיפוטית, ישנם האזור המכונה "ג'ימבה" ופתחת רמאדין, שבהם אין מצויה גדר. נתון זה מביא לכך ששוהים בלתי-חוקיים רבים, אף כאלו המתגוררים באזור השומרון, מדרימים, חוצים את הקו הירוק באותם אזורים וממשיכים דרכם אל טבורה של המדינה.

על רקע האמור לעיל, יש לבחון את הנסיבות הקונקרטיות האופפות כניסה זו כאשר ביחס אליה ניתן לומר כי זו נמצאת במדרג הנמוך. מדובר בכניסה יחידה לצורכי פרנסה ללא עבירות נלוות, כאשר הנאשם שהה בכל הנלמד תקופה קצרה בשטחי המדינה, וביקש לצאת חזרה לביתו.

מכל המקובץ לעיל הינני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם מן הראוי שינוע בין מאסר בפועל

בן מספר ימים ועד שישה חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם ולקולא תילקח בחשבון הודאתו שיש בה משום נטילת אחריות והבעת חרטה. מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, שמצוקה כלכלית הביאה אותו לגנוב את הגבול ולהסתכן בהעמדה לדין ובריצוי עונש מאסר בפועל. המדובר בתושב השטחים אשר מעצרו ומאסרו קשים אף יותר מאשר דרך הכלל, נוכח היעדרה של מעטפת תומכת. יש בכל אלה, כדי להביא את בימ"ש למסקנה כי מן הראוי שמאסרו יהא כתקופת ימי מעצרו

מכל המקובץ לעיל, הינני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 ימים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 4.7.2017;

ב. חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

תשומת לב שב"ס כי לאחר ניכוי ימי מעצרו, הנאשם סיים לרצות את עונש המעצר שלו ויש להורות על שחרורו לאחר הדיון, בהתאם לנהלים וכגון דא.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית-המשפט המחוזי.

**ניתנה והודעה היום כ"ג תמוז תשע"ז,
17/07/2017 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה, שופט**